

www.gaudesaboos.be

Interview Pieter Gaudesaboos: 'Hometown Pieter Gaudesaboos'
Steps Magazine - Gwendolien Sabbe

“Je moet van Brugge geen Gent proberen te maken”

Pieter Gaudesaboos maakte zijn debuut als grafisch vormgever en illustrator in 2002 met 'Kabba', de gids die kinderen wandelen stuurt door Brugge. Sindsdien sleepten zijn boeken zoals 'Negen schijfjes banaan', 'Hoe oma plots verdween', 'Stad', '1 2 3 piano' en 'Roodlapje' heel wat nominaties, boekenpluimen en – welpen in de wacht.

“Ik ben geboren in Brugge en groeide op in Sint-Kruis. Ik heb Brugge als stad pas echt leren kennen toen ik op de middelbare school zat in de Onze-Lieve-Vrouw College in Assebroek. En natuurlijk ook door 'Open Monumentendag jongeren'. In die periode kwam ik meer te weten over de geschiedenis van de stad. Tijdens Brugge 2002 zetten we de schouders onder Frontside/backside, een groot uitwisselingsproject met 30 buitenlandse jongeren. Dat was eigenlijk ook het startpunt van vzw tapis plein in 2003. De projecten van tapis plein zijn zo'n beetje een uitvloeisel van wat we vroeger samen deden bij 'Open Monumentendag jongeren'. Zo werkten we het eerste jaar rond Brugge als toeristische stad. Nu nog ben ik actief in tapis plein. We brainstormen over projecten en trekken samen nieuwe initiatieven op de sporen.”

Wat zijn je jeugdherinneringen aan de stad?

“Ik heb heel fijne herinneringen aan mijn jeugd- en tienerjaren in Brugge. Als kind genoot ik mateloos van de theatrale marktkramers op zaterdagmorgen en de schaats uitjes op de bevroren Damse vaart. Ik deed ook zo'n beetje van alles. Ik heb in KSA Rooyghem en de Zeescouts gezeten, krachtbal gespeeld en op mijn vijftiende ben ik naar de avondschool van de Academie in de Katelijnestraat getrokken. Daar had ik vanaf het eerste moment het gevoel 'dit is helemaal mijn ding'. Ik kwam toen vaak over de vloer bij een vriend van me van wie zijn vader grafisch vormgever was. Ik was erg onder de indruk van de grote affiches en de computer. Ik klink nu misschien als een oude 'zage', maar in die periode hadden wij thuis nog geen computer. In het derde middelbaar vroeg onze leraar Nederlands 'wat we later wilden worden'. Ik weet nog goed dat ik 'graffiticus' antwoordde. Dat woord zat zo half in mijn hoofd. Hij verbeterde me en zei 'neen, het is graficus'. Uiteindelijk ben ik dan in Gent 'grafische digitale vormgeving' en fotografie gaan studeren.”

Zoals vele Brugse studenten ben je in Gent blijven plakken. Wat vind je zelf van de 'Brugse braindrain'?

“De paniekerige uitroepen zoals 'de braindrain' en 'Brugge is dood' zijn over roepen vind ik. Integendeel, in Brugge is er de laatste jaren heel wat op gang gekomen. Zowel Gent als Brugge hebben hun eigen karakter. Je moet van Brugge geen Gent proberen te maken. De eigen, vaak culturele troeven verstevigen en beter uitspelen vind ik één van de grootste uitdagingen voor de stad. Brugge heeft nu eenmaal geen universiteit en studentikoze sfeer. De kracht van de stad is precies dat mooie, pure en gemoedelijke. Ik heb altijd het gevoel gehad dat je in Brugge zeker alles hebt. Maar je moet er meer naar toe gaan. Terwijl in Gent stap je buiten en het overvalt je. Gent is veel chaotischer en bruist meer. Momenteel woon ik in Gent ook omwille van praktische redenen. Als freelance graficus en vormgever kan ik heel vlug pendelen naar andere Vlaamse steden als Brugge, Brussel en Antwerpen.”

Ben je van plan terug te keren naar Brugge?

“Ik waag me nu waarschijnlijk op glad ijs met deze gevaarlijke uitspraak. Maar ik vind Brugge een heel leuke stad voor tieners tot zeventien, achttien jaar en opnieuw na je dertigste, vijfendertigste. Moest ik nu als zestienjarige uitgaan in Gent, zou ik overrompeld worden. In Brugge heb ik fantastische fuiven meege

maakt en veel plezier gemaakt in bijvoorbeeld De Snuffel, Bauhaus en De Republiek. Nu bevalt Gent me het meeste, juist omwille van het meer wilde karakter. Ik kan me heel goed voorstellen dat ik op een bepaald moment, met het ouder worden geen zin meer zal hebben in die drukte en de chaos. Dan zal ik waarschijnlijk terug naar Brugge trekken. Nu kom ik er nog vaak en zelfs heel graag. Ik voel me ook nog steeds Bruggeling. Dat zal altijd zo blijven. Zeker als ik in Antwerpen ben, moet ik op mijn taal letten en voel ik me wat geremd. Ik ben meer op mijn gemak bij Bruggelingen.”

(Kaderstuk) Gek op rommelmarkt

Wat zijn je favoriete plekjes in de stad?

“Ik kan moeilijk één bepaalde plek aanduiden. Eigenlijk ben ik gek op rommelmarkten. In de zomer heb je in verschillende buurten een rommelmarkt. Het is mij vooral om de sfeer te doen. Het is mooi weer, iedereen komt op straat, je ontmoet veel mensen en er wordt nog echt Brugs gesproken. Ik ben ook een fervente verzamelaar van dingetjes uit de jaren '50, '60 en '70. Ik snuister graag rond tot ik iets leuks gevonden heb. Ik kijk vooral bij de boeken. Kinderboeken uit de jaren zeventig en tachtig zijn warme, dood brave boeken waar je nu eigenlijk mee lacht en denkt van 'alez, hoe is het mogelijk'. Maar dat vind ik erg mooie boeken voor kinderen. Buiten de rommelmarkt koop ik bijna nooit boeken. Ik ga vaak naar de bib waar ik zowel kinder- als jeugdboeken ontleen. Als ik op een trein zit of ergens tien minuten moet wachten, moet ik iets doen. Meestal is dat lezen. 's Avonds voor het slapengaan is het bijna een verslaving geworden om nog even te lezen. Vaak met een half oog zodat je de volgende dag al bijna niet meer weet wat je nu gelezen hebt.”